

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **V. P.**, bytem T., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 18.3.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 18.3.2016 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2016 č.j. X, protože jej považuje za nezákonné, neboť žalovaná nesprávně posoudila jeho zdravotní stav, který se neustále zhoršuje. Pokles pracovní schopnosti dle něho odpovídá invaliditě třetího stupně, proto závěrem navrhl, aby soud zrušil napadené i jemu předcházející rozhodnutí. (K výzvě soudu připojil kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 20.1.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.10.2015, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 30.9.2015 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého*

stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20.1.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 14.1.2016 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%; žalobci byla přiznána s ohledem na aktuální zdravotní stav horní hranice 40%, která byla ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky navýšena o 10%, tj. celkem 50%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 30.9.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 14.1.2016 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40% a ta byla navýšena dle § 3 odst. 1 vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu o 10% na celkových 50%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 25.4.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, setrvala na svém rozhodnutí ze dne 20.1.2016 a navrhla zamítnutí žaloby. Ze zasláného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 20.1.2016 bylo žalobci doručeno dne 21.1.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 20.7.2016 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie bez přítomnosti žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (20.1.2016) byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, když komise hodnotila zdravotní postižení žalobce také dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky, na horní hranici 40%, která byla zvýšena o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky na celkových 50%. Komise byla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Tachov i námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseku páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často

recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity jsou omezeny. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 1d), neboť se nejedná o těžké funkční postižení, těžké postižení více úseků páteře, s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěračů, pokles celkové výkonnosti při lehkém zatížení, některé denní aktivity značně omezeny. Dle komise žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Dle neurologa je přítomna dysfunkce více úseků páteře se známkami kořenové iritace v C i L oblasti, se senzitivním oslabením, bez indikace k op. řešení; nutné vyloučení přetížení, prochladnutí, zvedání těžších břemen. Dle psychiatra se jedná o lehkou depresivní fázi. Toto postižení bylo zohledněno v navýšení základní taxace poklesu pracovní schopnosti. Datum vzniku invalidity druhého stupně komise stanovila dnem 21.7.2011, jak bylo stanoveno při původním posudku, nikoliv dnem 10.5.2010, jak je uvedeno v posledním posudku OSSZ i námitkového řízení; platnost posudku byla stanovena trvale vzhledem k věku a charakteru postižení žalobce.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Tachově dne 12.9.2016 setrval na podané žalobě a požadoval doplnění posudku PK MPSV. Domnívá se, že jednotlivé diagnózy nejsou dány do správných souvislostí a v důsledku toho není posouzena celková míra poklesu jeho pracovní schopnosti. Podrobně popsal své zdravotní potíže, jedná se dle něho o invaliditu třetího stupně a dále poukázal, že v posudku není uveden vysoký tlak, s nímž se léčí. Také uvedl, že je veden jako uchazeč o zaměstnání u ÚP, k jednání u soudu se dostaví, pokud mu to zdravotní stav dovolí a náhradu nákladů řízení nepožaduje.

K žádosti soudu ze dne 4.10.2016 po opakovaném prodloužení lhůty PK MPSV *doplnila svůj posudek až dne 30.1.2017* a v jeho závěru uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti, tedy nejzávažnějším postižením, je chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře s protruzí disku C5/6 dle NMR, chronická iritační léze L5 oboustranně se senzitivním oslabením pro L4/5 při nálezu protruze disku L4/5. Pokud se u žalobce vyskytují další onemocnění, která mají vliv na pokles pracovní schopnosti, lze základní procentní pokles navýšit maximálně o 10%, což bylo učiněno. Nelze jednotlivá postižení sčítat a za každé navýšit taxaci o nějaké procento. Dalšími postiženími u žalobce jsou osteoartróza drobných ručních kloubů a koxartróza II.-III.st. bilater, také těžká obstrukční spánková apnoe s počínající hypoventilací ve spánku s indikací k přetlakové léčbě; je v péči psychiatra pro lehkou depresivní fázi. Žalobce uvedl, že prodělal v roce 2004 infarkt myokardu a v roce 2005 další srdeční příhody, ale v množství doložených lékařských nálezů o tomto nebyla zmínka a vzhledem k tomu, že nebylo doloženo kardiologické vyšetření z posledních let, je předpoklad, že je po kardiální stránce kompenzován. Hypertenze je uvedena pod metanolicným syndromem a léčená hypertenze nemá vliv na pokles pracovní schopnosti, stejně jako léčba diabetu, hyperlipoproteinemie a dyspeptických potíží. Odborných nálezů

měla PK MPSV dostatek k objektivizaci zdravotního stavu a ani plánovaná operace kloubů prstů nohou by neměla vliv na stupeň invalidity. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění bylo doručeno žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 2.3.2017 se žalobce nezúčastnil, nepřítomnost neomluvil, a přítomná zástupkyně žalované závěrem navrhla zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV i jeho doplnění, když se žalobci nepodařilo prokázat, že by byl invalidní ve třetím stupni a dále uvedla, že s ohledem na věk, kdy již dosáhl důchodového věku, má žalobce možnost požádat si o přiznání starobního důchodu, jehož výše může být vyšší než výše dosud vypláceného invalidního důchodu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se domáhal přiznání třetího stupně invalidity upravené ve shora citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni*

20.1.2016.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2016 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 20.7.2016 a jeho doplnění ze dne 30.1.2017 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, když v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval dne 30.9.2015 podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2015, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 50% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje nutných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce byl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí nadále pouze pro invaliditu druhého stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Žalobce neprokázal, že je invalidní pro invaliditu třetího stupně, jak požadoval, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, který byl k jeho námitkám doplněn, je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 50%, nikoli nezbytných minimálně 70%. Neznamená však, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s přáním žalobce, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou. Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání třetího stupně invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i s námitkami žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.10.2015.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 2. března 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně